

Müptezel Türkçemiz

– Kayrahan K. · 02 Ağustos 2021

Kayrahan Kabadayı

Tedricen lisanımızın köreldiğinin farkındasınızdır. Eskiden pürnahıl kelimelerle, renklerle, tonlamalarla, estetikle, güzelliğiyle öne çıkan dilimize sahabet edeceğimize, neden müptezel hale getirmek istercesine vehim kadar özen göstermeyip müsterih olmasına cevaz vermiyoruz?

Namık Kemal'e göre "İnsan topluluklarının gelişmesi, her şeyden önce dil ve edebiyatlarının gelişmesine bağlıdır." Sahiden de öyle. Milletlerin dilleri, onların cembiyeleridir. Baktığınızda pek bir şeye benzetemezsiniz, fakat o ülkenin keskinliğini, sanatsal değerini ve tarihini taşır.

Zerre kadar mübalağa etmiyorum. Dil, günlük hayatta, içtimai yaşantılarımızda da çok büyük rolü olan bir araçtır. Dil, onu kullanan topluluğun ahlakını, düşünce biçimini ve hiç kuşkusuz geleceğini belirleyen en mühim amildir. Biri size küfretse, ona sinirlenirsiniz ve bu iki insan arasındaki arkadaşlık, kardeşlik bağı oluşamaz. Fakat birisi size, güzel ve tatlı sözcüklerle kibar bir şekilde yaklaşırsa, onunla aranızdaki bağ kuvvetlenir, malihülyadan, depresyondan uzaklaşmanıza destek olur ve bu kişiler başta olmak üzere, buldukları topluluğun her yönden daha dirençli olmasını sağlar.

Sizce ülkemizde, daha çok kelimeye ve bu sözcükleri edebi derecede kullanılabilecek kabiliyete sahip insan mı yoksa küfreden insan mı daha çok? Ne yazık ki ziyadesiyle küfreden insan. Bunun ne kadar menfi ve büyük bir ivazı olduğunun farkında mısınız? İnsan, kelimelerle düşünen bir varlıktır. Ülkemizin insanıysa ne kelime biliyor ne de onu kullanmayı. Sokaklarda "arz ederim" veyahut "istirham ederim" diyen birine 15 senelik yaşantım boyunca hiç rast gelmedim.

Toplumu oluşturan bireylerimizin birbirine bağlılığının, güveninin, saygısının, sevgisinin, hoşgörüsünün, sıcaklığının, feyzinin, terkinin, sahabetinin en önemli parçası, aralarında kullandıkları lisandır.

Fevkalade bir edebi yazı okuyunca sizin de içinizi huzur, neşe ve yer yer özlem kaplamıyor mu?

Belki de kitaplara düşkünlüğümün sebebi budur.

"İstanbul'dan bahsedecektik. Uzakta kalanlar için İstanbul'un kaldırımları bozuk değildir, sokaklarda çamur ve süprüntü yoktur; tramvaylarda ve vapurlarda azap çekilmez. Musluklardan terkos yerine kevser akar, sersemletici lodos ılık bir buse, dişleyici poyrazı bir serin nefestir. Bilhassa çölde onu

konuŖurken hep beyaz yelkenlerin kayıp gittiği Ŗurup renkli denizler, avize gibi Ŗıkırdayan pınarlar, ağzından Ŗekerleme kadar tatlı sözler dökülen kızlar görürsünüz.”

Refık Halid Karay

Ülkemizdeki her bireyin birbirinden güzel konuŖması sizce de muhteŖem olmaz mıydı? Herkesin ağzında parlak lisanı, güzel kelimeleri ve tatlı dilleri olsaydı...

Umarım bu hayallerimiz bir gün mahut dilimize müyesser olur.

Milli duygu ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması, milli duygunun geliŖmesinde baŖlıca etkidir. Türk dili, dillerin en zenginlerindedir, yeter ki bu dil bilinçle iŖlensin. Ülkesini, yüksek istikbalini korumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır.

Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK